

i sinebis at følge Ministeriet med Forlangender til Rejser, der have videnskabeligt Tilslut, som dog her i dette Tilfælde gælder Mænd, der ere deres Opgave voksne, og som naturligvis ville hjembringe videnskabeligt Udbytte, saa gaar man rask paa. Men det skal jeg nu ikke komme nærmere ind paa her. Det har været Routime hele Tiden at løbe om Kap med Ministeriet om saadanne Bevillinger. Det gif, og jeg gif for mit Vedkommende ogsaa med hele Finansudvalget, hvor intet principalt forhindrede mig deri. Det vilde sikkert have været vanskeligt for en Snes Aar siden at fare saaledes frem. Saa fremstaar der under Debatten her i Salen et Medlem og meddeler, at da han saa, at vi ikke have givet Professor Warming mere, end han og Ministeriet har forlangt, og som det ærede Medlem fandt, var meget for lidt, saa gif han til Professor Warming og hørte ham, formentlig i Kraft af den Stilling, dette Medlem indtager hos Flertallet, om han ikke vilde bruge mere. Jo, det var der jo ikke noget i Vejen for, mente Professoren, naar han kunde saa det, og saa opfandt man, at der skulde 2 Mænd med ham derover til Sydamerika. Jeg veed ikke Navnene paa dem og kender ikke deres Kvalifikationer — dem maa de høje Guder vide — men der ene skal nok være paa Rejse, og gøre sig rede til at stifte over til Sydamerika, hvor Professor Warming skal træffe ham, og den anden skal maaste rejse her hjemmefra. Dette ærede Medlem taler om Overholdelse af Formerne; hvis han havde noget mere Selvkritik, tror jeg, han vilde undlade at bruge disse Bendinger. Det ærede Medlem kom formløst frem med dette ved 2den Behandling, som han for Resten er kommen frem med flere andre lignende Ting — ethvert Medlem har jo sin Gave. Han kunde have givet Oplysninger om Personerne, og have forelagt det til speciel Behandling i Finansudvalget; det kunde være blevet drøftet paa konstitutionel Vis med Ministeriet, men saa regelmæssig og forstandig gaar man i saadanne Sager ikke frem under det nuværende Regimenter; her bryder man sig ikke om Formerne. Tanken er blot bleven henkastet, og straks slutter det høje Flertal sig naturligvis til det ærede Medlems Tante, det forstaar jeg meget godt. Han er en Mand, mene de Herrer maaste, der kan gøre dem værdifulde Tjenester i andre Tilfælde, og man skal derfor søge at imødekomme hans Grindringer, naar han staar op her i Salen og fremsætter saadanne Forslag. Det er ogsaa stet før paa lignende aldeles formløse Maade, og da den ærede Minister selv bemærker, at han har

faaet at vide mange andre Ting underhaanden udenfor Udvalget af, hvad det ærede nye Flertal ønsker fremmet, saa kommer han her med Forslaget om de 6000 Kr. til de 4000 Kr. — Guderne maa vide, hvorledes de skulle bruges og hvem der skal bruge dem, det veed jeg ikke noget om. Jeg veed intet ud over det Foredrag, det ærede Medlem, som jeg siger til, holdt, og hans Foredrag ere dog ikke altid saa overmaade paalidelige; jeg har dog hørt Foredrag af det ærede Medlem i Ost paa en Tid og Foredrag i Vest til en anden Tid angaaende samme Sag. Saa stillede man det op her paa denne formløse Maade imod alle Regler, stifter det ind med og siger: Værsgo, et Medlem heri Tinget har formaaet vedkommende, som har, efter eget Ønske, faaet en smuk Rejsepenge ved 2den Behandling, til at tage 6000 Kr. foruden de 4000 for at tage et Par Personer med til Sydamerika, og det ærede Medlem, som jeg siger til, det ærede Medlem fra Aarhus (Sjengel), har faaet gennemført den formløse Plan. Jeg kan ikke gaa med til denne Bevilling. Jeg siger ingenlunde, at denne Sum er for stor, naar der skal være tre om det, dersom det skulde være af nogen virkelig Betydning for Videnskaben, at Professor Warming og 2 Assistentter komme til at rejse, og det høje Ting mener, at det nu er det vigtigste at saa disse 10,000 Kr. brugte derovre. Men jeg mener rigtignot, at det er bedst, at man opsætter denne Rejse til ad Aare, og egentlig havde jeg ønsket her, som Svar paa Forslaget om de 6000 Kr., at stille Forslag om Nægtelse af de 4000 Kr., vi bevilgede ved 2den Behandling — efter min Formening var det det rigtige Svar paa den Fremgangsmaade — for at vi kunde tage Sagen under fornyet Overvejelse og ikke lave saadant Sjustearbejde og løbe fra det ene til det andet, men rolig lade vente til næste Aar. Naar jeg har undladt at stille saadant Forslag, saa er det af den Grund, at jeg søger Frijs paa, at Professor Warming faar sit Ønske opfyldt i Aar indenfor den Begrænsning, vi vedtog ved 2den Behandling, fordi jeg antager, at han har ordnet sine Embedsforhold og andre Forhold saaledes, at de tilfede ham at være borte 1 Aar, og det jo ikke er absolut sikkert, at han kan gøre det næste Aar. Men jeg vil dog raade ærede Medlemmer, der finde baade Formen, hvorpaa det er fremkommet, urigtig og dernæst selve Sagen aldeles umoden, da den ikke er undersøgt tilbørlig, til at stemme imod denne Sag. Alle de Medlemmer, der ønske, at Finanslovbehandlingen bliver ledet under de gode